

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1701

Decas VII. Ab anno Christi 1360. ad 1370.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64765](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64765)

3. Dicebat, fore ut non modò Christianorum
inimicos, sed etiam Judæi, Saraceni, aliiq; cu-
juscunq; ætatis infideles ab Antichristo aliquan-
dò seducti, eo tandem extincto ad Christum se
convertant, non autem Christiani, qui jam a-
dulti & compotes rationis, Antichristo adhesis-
sent, adeò ut universa Ecclesia Judæis constaret,
aliisque infidelibus, quos ille dicebat conver-
tendos esse.

DECAS VII.

✽ Ab anno Christi 1360. ad 1370. ✽

1361. **P**etrus Rex Cypri paratâ classe cum
Hospitalariis centum triremium,
Attaliam urbem capit, & præsidio firmat,
Candaboram quoque sive Sidam ad dedi-
tionem compellit, & Sultanum ejus sibi ve-
digalem facit, & sic multum retudit auda-
ciam Turcarum.

Laurentius Celsus Dux Venetorum cre-
atus 46. ætatis anno, qui cum patrem ha-
beret, Crucem auream pileo Ducali affi-
xisse fertur, cui pater coram eo stans in ce-
ræmoniis non filium, sed Crucem honorare
videretur. Quasi verò non aliter dignitas
à personâ distingui posset.

Varia prodigia hoc anno visa. Mediola-

num peste exhaustum. Vivi homines vulpibus devorati. Visæ in Franciâ & Angliâ urbes, è quibus acies eruperunt, modò victæ, modò victrices. Etiam valde absurdum accidit illud, quandò Wenceslaus Caroli IV. filius aquas baptismi, quo tingebatur, lotio suo inquinavit, & post duos annos altare, in quo coronabatur, percucabat, in signum turpitudinis, quæ, eorum potiente, erat Bohemis expectanda.

✽(1362.)✽ Innocentius Papa Avinionæ moritur, ei que substituitur Wilhelmus de Crisago, Abbas S. Victoris absens, dictusque est Urbanus V.

Casimirus hoc anno, dirè grassante fame, munit urbes suas, sapienter usus ad labores operâ plebeculæ, quibus frumentum suppeditavit, & simul otium & famem a suis dispulit.

Eduardus Rex Angliæ celebrat suum jubilæum 50. annorum valdè magnificè & liberaliter & statuit, ut deinceps jus Anglicâ, & non Francicâ linguâ, sicut antea in usu erat, diceretur.

✽(1363.)✽ S. Brigitta veniens ad Urbanum Papam, confirmationem Ordinis a se instituti impetrat.

✽(1364.)✽ Joannes Rex Franciæ trajicit in Angliam, pacem firmaturus cum

Anglis, & Londini moritur. Succedit ei Carolus filius cognomento Sapiens. Funus Joannis regiè curavit Eduardus & corpus remisit in Franciam. Carolus autem Delphinus coronatus est Rhemis cum Joannâ conjuge Borboniâ & fratri suo Philippo Audaci dedit Ducatum Burgundiæ.

✽(1365.)✽ Petrus Rex Cypri Alexandriam capit & incendit

Petrus autem Rex Castellæ ob crudelitatem omnibus fit exosus, & à Pontifice judicatur regno inutilis & indignus.

Societas grassatorum Anglorum ferè ad 100. millia armatorum irrupit in Sabaudiam, ubi maximè sæviit contra nobiles, tandem cum in Alsatiam penetrâisset, à Carolo Imperatore & Germanis debellata est, Jacobo autem Homobono ejus Duci & Archi-Presbytero Petracoricensi detracta est cutis, reliqui à rusticis mactati, aut vorati à feris, Europam magno terrore liberârunt.

Carolus IV. Imperator Avenione Rex Arelatensis coronatur, ubi etiam stratoris officium Pontifici exhibuit. Continebat autem tunc Arelatense regnum Provinciam, Pedemontium, Ducatum Mediolanensem, & magnam partem Longobardiæ.

✽(1366.)✽ Henricus adjutus ab Aragonio Petrum Castellæ Regem à Pontifice

fice ob crudelitatem & impietatem depositum regno deturbat, & ipse sic annuente Pontifice (erat enim Henricus frater Petri nothus) Castellæ & Legionis Rex proclamatur. Petrus nullibi in Hispaniâ receptus, fugit cum thesauris Bajonam in Aquitaniâ ad Eduardum Anglum Walliæ Principem.

Servii dum Hadrianopolim recuperare conantur, ab Amurathe Turcarum Principe ingenti clade afficiuntur.

Amedeus Sabaudix Dux cum copiis Crucigerorum excitatis ab Urbano V. appellit in Thraciam, ac Turcis ereptam Callipolim Joanni Palæologo consanguineo suo restituit. Quam tamen paulò post Græcorum inertiam Turci recuperavere. Aliunde Petrus Rex Cypri Tripolim Turcis eripuit, multasque civitates, & ita Sultanum Ægypti terruit, ut mitteret Legatos Venetias, quibus Venetos à sacra expeditione averteret: atque tota hæc tam celebris expeditio demum etiam in Christianorum perniciem recidit.

✽(1367.)✽ Hoc anno post egregiam victoriam à Pontificis legato de rebellibus partam Urbanus Pontifex Romam venit relicta Avenione, reluctantibus plurimum Cardinalibus, quorum etiam quinque, sed

sine

sine auctoritate Avenione substituerunt.
Primò exceptus est Pontifex Genuæ, inde
Cornetum nave Prætorîâ Hospitalario-
rum deVectus, ubi obvium habuit Ægidi-
um Alvarum legatum, à quo Viterbium
deductus, qui rerum gestarum Pontifici
reddens rationem, currum ei plenum ob-
tulit clavibus urbium & arcium recepta-
rum: mox tamen Viterbii mortuus est,
Urbano amarissimo animo tanti Cardina-
lis mortem deflente.

Senis Ordo Jesuatorum hoc anno, fun-
datus à S. Columbano, confirmatus est. Usi
sunt regulâ S. Augustini, & 60. illorum
Pontificem Corneto Viterbium comitati
sunt, benignè ab eo suscepti, prout reli-
gio & pietas eorum postulabat.

Obiit hoc anno Petrus Lusitaniæ Rex,
cui successit filius Ferdinandus irretitus
amoribus Eleonoræ Menesiæ, quam viro
suo Laurentio Acuno abstulerat, hic autem
ex metu potentis rivalis fugerat in Castel-
lam, gestans in pileo suo cornua argentea,
etiam in suo dedecore facetus.

Eduardus Anglus Walliæ Princeps cum
magno exercitu reducit Petrum in Castel-
lam & Henricum copiis imparem cædit ac
fugat, qui in Galliam profugus exercitum
reparavit Castellam recuperaturus. Pe-
trus

trus autem ob cæsos Ecclesiasticos mo-
 anathemate ab Urbano percussus est, &
 excommunicatio callidè ei denunciata
 ex tiremi, ad quam quasi nunciorum cau-
 sâ evocatus erat ab Archi-Diacono. In-
 terea recedente Eduardo Henricus adfu-
 cum exercitu & urbibus penè omnibus ad
 eum deficientibus regnum recepit: Petrus
 ab Eduardo propter perfidiam desertus
 Mauros invocat.

Legati à Calo - Joanne mittuntur ex
 Græciâ acturi de concordia utriusque Ec-
 clesiæ Latinæ & Græcæ, Amedæo Sabau-
 diæ Duce plurimùm cooperante, qui etiam
 Viterbii ab Urbano perhumaniter excepti
 sunt, & multis utrinque litteris missis ne-
 gotium agitatum est.

✽(1368.)✽ Iterum Franci & Galli rup-
 tis induciis committuntur inter se, quod
 Aquitani ab Anglis oppressi confugissent
 ad Carolum.

Carolus IV. invitatus à Pontifice Viter-
 bium venit pace cum vice-Comitibus ut-
 cunquè compositâ. Hic coronatâ Impe-
 ratrice rediit Carolus in Etruriam, ubi Se-
 nis fermè oppressus de suis Germanis mul-
 tos perdidit, populo pro sua libertate di-
 micante, sicque rediit in Bohemiam, ab Ita-
 lis contemptus.

*(1369.) Henricus Rex Castellæ Petrum tandem mense Martio victum & è fugâ reductum securi percutit, omnibus bonis mortem approbantibus, quamvis à fratre illatam. Deinde alios quosdam jus sibi in Regnum arrogantes comprimit.

Armeniacus & Vasconix Proceres, quòd tributis nimium premerentur ab Anglis, provocant ad Carolum Regem Francorum: quapropter Eduardo Wallix Principi ad causam agendam die dicto cum venire renueret, bellum adversus Anglos renovatur, à quibus multi deficiunt.

David Rex Scotix moritur sine liberis, & Rex eligitur Robertus Stuartus, Roberti Brucei ex filiâ nepos.

Calo-Joannes Imperator Græcus navigat Romam, benignè acceptus à Pontifice, sæpe ad mensam vocatus, inde Venetias venit auxilia petiturus, ubi tantum à fæneratoribus pecuniam accepit. Venetiis in Galliam transivit, sed quia bello Anglico implicitam invenit, Venetias rediit, & ibi à fæneratoribus detentus scripsit ad filium Andronicum, ut ad se pecunias mitteret, sed ab hoc contemptus, easdem petiit ab Emmanuele suo secundò genito & impetravit aliquas, sed non sufficientes, unde ipse Emmanuel se obsidem pro parente

obtulit, & ideo in hunc Joannis amor, & illum odium magnorum in Oriente tumultuum causa, emanavit.

Angli post multa prælia perdunt Aquitaniam, & retusâ hoc & sequentibus annis Anglorum fortitudine ac fortunâ Gallia victoriis reflorescit.

Eduardus Princeps Walliæ ex morbo obit & Navarræus Rex Carolo Franciæ Regi se submittere cogitur.

✠(1370.)✠ Casimirus Rex Poloniæ ob res præclarè gestas magnus appellatus moritur absque prole mascula, cui succedit qui jam pridem à proceribus approbatus erat, nepos Ludovicus Hungariæ Rex, & ab hoc tempore cæpit Polonia externos habere Reges.

Urbanus Papa qui Româ Avenionem redierat studio sedandi bellum Anglicanum, hic moritur & in locum ejus sufficitur Petrus Rogerius Lemovicensis, Clementis VI. frater filius Cardinalis S. Mariæ Novæ dictus Gregorius XI. Mortuus est autem Urbanus in habitu monachi, quem nunquam dimiserat, & fuit is primus, qui coronam triplicem gessit, non ad pompam sed ad pietatem: sanctus enim Pontifex fuit, etiam post mortem miraculis clarus. Cui Avenionem redire volenti Sancta Brigitta